

[Ministeren for offentlige arbejder.]

områder i provinsen, hvor det har været muligt at træffe særlige sikkerhedsforanstaltninger til at modvirke checkmisbrug, sket en vis lempelse af betingelserne for benyttelsen af checks.

Generaldirektoratet vil umiddelbart være betænkeligt ved en tilsvarende ordning på landsbasis, da man finder, at fordelene for enkelte kunder ikke vil kunne opveje de ulemper, der også for andre kunder må forudses at opstå bl. a. ved en længere ekspeditionstid på posthusene. I øvrigt vil de af folketingsmanden påpegede ulemper stort set kunne undgås ved oprettelse af en postgirokonto, idet modtagne indbetalingskort kan indsendes til debitering på kontoen. Kontoens indestående kan i givet fald suppleres ved indsendelse af en check til godskrivning på kontoen.

Post- og telegrafvæsenet så gerne, at der i alle tilfælde kunne modtages checks fra kunderne uanset deres bopæl, således at særlige sikkerhedsforanstaltninger ikke skulle være nødvendige. Der vil imidlertid herved opstå betydeligt større omkostninger ved inkassoarbejde i forbindelse med dækningsløse checks, og der måtte endvidere forudses risiko for større tab for statskassen.

De gældende regler for anvendelsen af checks er på rigsrevisionens foranledning taget op til vurdering i en af generaldirektoratet nedsat arbejdsgruppe, der som hovedopgave havde at fremkomme med en indstilling om, på hvilken måde en bestemmelse om checkforbehold eventuelt vil kunne gennemføres og indpasses i arbejdsrutinerne på postkontorerne og i postgirokontoret, således at post- og telegrafvæsenet i de tilfælde, hvor der er anvendt dækningsløse checks som betalingsmiddel, skulle kunne tilbageføre beløbene fra beløbsmodtagerne. Arbejdsgruppen har i slutningen af juni måned 1977 afgivet indstilling til generaldirektoratet. Indstillingen er endnu ikke blevet behandlet, hvorfor det ikke på nuværende tidspunkt kan siges, om den vil kunne give anledning til overvejelser om mere generelle ændringer af checkreglerne.

Efter alt foreliggende må jeg være enig i de af generaldirektoratet fremførte betænkeligheder, og jeg finder det i hvert fald rigtigt at afvente de i generaldirektoratet pågående overvejelser, forinden der træffes afgørelse i spørgsmålet om eventuelle ændringer i postvæsenets regler for modtagelse af checks.

Af *Svend Erik Hovmand* (V) til økonomiministeren (19/7 77):

»På basis af tidligere gennemførte tilskudsordninger bedes ministeren give en vurdering af, hvor et tilskudsbeløb på f. eks. 1 mill. kr. inden for kategorierne reparation og vedligeholdelse af ældre boliger, energibesparende foranstaltninger vedrørende ældre boliger, nybyggeri af stalde m. v. i landbrugssektoren og nybyggeri af produktionsbygninger i valuta-skabende byerhverv er bedst anvendt ud fra beskæftigelsesmæssige (direkte og indirekte) og valutariske hensyn.«

(Spm. nr. 401).

Begrundelse.

Selv om tilskudspolitik aldrig har været venstres livret, kan det ud fra mange hensyn være væsentligt at få en samfundsøkonomisk vurdering af, hvordan nyttevirksomheden har været af den hidtidige tilskudspolitik. Især må det være nyttigt at få afklaret, i hvilket omfang offentlige tilskud bidrager til varig beskæftigelse og/eller øget valutaintjening.

Økonomiminister *Per Hækkerups* svar (1/8 77):

Generelt gælder det, at en væsentlig side af enhver vurdering af virkningerne af forskellige investeringstilskud er spørgsmålet om, hvorvidt de arbejder, der opnår tilskuddet, var blevet iværksat alligevel, eller om der sker en fremrykning af påtænkte arbejder, eller endelig om der iværksættes projekter, der ellers ikke var kommet i gang. Finansieringsmulighederne – bortset fra tilskuddet – og afsætnings- og indtjeningsforholdene på de forskellige områder, der dækkes af tilskuddene, vil i så henseende være væsentlige faktorer, og allerede dette gør en meget konkret sammenligning vanskelig.

Med dette forbehold må det i øvrigt fremhæves, at virkningerne af tilskudsfinansierede investeringer på beskæftigelse og betalingsbalance må vurderes i to dimensioner.

For det første er der spørgsmålet om virkningerne i den periode, hvor investeringerne faktisk udføres, dvs. at der beskæftiges bygearbejdere og indkøbes materialer m. v. fra ind- og udland. Hertil kommer eventuelle virkninger på det private forbrug hos de beskæftigede i sammenligning med det forbrug, de ville have haft, såfremt de i stedet for arbejdsindkomst havde den lavere ledighedskompensation.